

1886-08-05

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1.

Foto 2 viser 2 og 3.

Afsendersted:

Civita d' Antino

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 54

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard er taknemmelig for at have fået Nanny Bech i huset, som kan sørge for den syge Agnete Skovgaard mens han selv får malet.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 54

Civita d'Antino vor 4 måneders bryllupsdag 1886

5 Aug

Kjære Onkel!

Tak for Dit kjærlige brev og Din umage for som sædvanlig at hjælpe mig lige så hurtigt som jeg kommer i fedtefadet. At Du har været dårlig, gjør mig ondt at höre, men jeg stoler på, at Du nu er hel rask.

Hvad regnskabet angår, så måtte jeg jo skrive Nannys sammen med mit, da hun såvelsom jeg trængte til at få pengene netop her, eftersom vi begge havde tomme lommer, og her ingen bank er. At Du betaler hendes rejse frem og tilbage, havde jeg fuldt vel forstået, ja så vel, så jeg endogså trode Du betalte hendes ophold her. Det samme havde hun forstået, det vil sige, förend hun kom her ned, havde hun ikke skænket opholdet en tanke, men hun sagde straks, da vi talte om alle mine udgifter, at Du betalte alt, og gentog det, da spørgsmålet om hendes kost og logi kom på bane. Alt dette siger jeg kun, for at vi kan være ganske klare på forholdet kjære

-2-

Onkel. Jeg er så glad ved at Fröken Bech er kommen, og takker Dig alle dage så meget, for Du sendte hende, og så er jeg vis på, at selv om det kommer til at knibe lidt for os, på grund af hele denne historie, vil vi med Guds hjælp komme godt nok igennem det. Det er vist helt sundt at mærke, at selv om vi sidder bedre i det, en de fleste kunstnere i disse tider, vi så dog selv også går på en ikke alletider lige magelig vej. Denne lille sum, som det her drejer sig om, gjør jo desuden hverken fra eller til, og jeg er alletider glad, når jeg bare föler, at Du synes, jeg ikke bruger for mange penge. Sælger jeg mine billeder her fra, så bliver Nanny desuden til meget større indtægt end udgift, da det er hendes og Din skyld, jeg har kunnet male, og det skal I igen og igen have tak for. Den 7de. Nu, jeg sætter mig til at forsætte dette brev, falder det mig ind, hvad jeg nu så sikkert tror, at

-3-

det er kun en Guds velsignelse over os, at pungen er bleven noget slunken, det er så visseligt bedre at begynde at holde hus med en fornemmelse, at vi er småfolk; når vi ellers hver dag gik og så på alle de

dejlige brudegaver, klaveret og det alt sammen, kunde vi let bilde os ind, at vi kunde leve flot, og så var det dog kedeligt, om det sidenhen skulde blive nødvendigt at slå af, nej det er meget bedre at udvide sig med tiden, om vi får lykke til det.

Men nu skulde Du have et par ord om min bjærgtur med de adelige forleden. Om morgenen kl. 6 steg vi til hest, forrest red Don Enrigo så jeg så en præst på et æsel, så Don Andrea som ikke er nogen Ferrante og ikke her fra byen, på et lille æsel, og til slut Don Filipo. Fra den høje hest, var bjærgene meget stejlere at se ned ad, syntes jeg, men på den høje hest kommer man rigtignok lettere op ad dem, end på sine egne [] skinnebener, Da vi nåde op til søen modtoges vi af

-4-

fem fiskere, som lavede garnene til, da de var færdige dermed, drog de våd flere gange, den første gang fangedes der 19 fisk, senere 6 á 4 á 2 eller slet ingen, og fiskene er ikke større end omtrent som sild, så de sagde at udbyttet i den retning var ringe. Men i andre måder fik vi glæder nok, der var så frisk og skönt deroppe, til den ene side lå monte Cantaro lige over for os på den anden side Siri, det er den højeste top i den kæde, fra der kan man se Peterskuppelen. På den anden side tabte bjærgene sig i finere og finere blå, for det yderste sagde de man kunde se ilden på Vesuv om natten. Ved middagstid lavede fiskerne os den herligste fiskesuppe, af en del af de fangede fisk, som kom hele i gryden, så hver fik sin, og så var der også brødterninger, lög, pomodoro og andet godt i suppen. Under måltidet kom et gedekid (der var masser af geder, køer og får oppe at drikke af søen) hen og bad om brød, jeg gav det med hånden og lokkede det til sidst op på mit sköd og derfra på bordet, som bestod af et underlag af stene og hvad ved jeg og et overlag af en dug, men så blev det rystet bort. Jeg drog hjem förend de andre, dels for at kunne gjøre det til fods for lettere at kunne plukke tidsler til Agnete. |Hun blev så glad for de pragtfulde tidsler, og vi begge så lykkelige ved at genses, kun skade hun vel aldrig får bjærgene at se ordentlig ovenfra.|

Hils Faster så mange gange og Tante Ane og om Du ser Tante Gie, Din hengivne Joakim, Agnete og Nanny hilser mange gange.

2. af 1000 afgrøder, som er omhyggeligt dyrket, og som giver en
fem fiskene, som havde garnene til, da de
var ferdige dermed, drog de vidt flere gange
den første gang længdes der 19 fædd, senere
6 à 4 à 6, eller slet ingen, og fiskene er
ikke storte end omtrunt som øllet, da de dages,
at udbyttet; den retning var ringe. Men i andre
steder fik vi glæde nok, der var de fisk
og skent de oppe, til den ene side, la. Monte
Cantaro ligger over for os på den anden side, deri,
der er den højeste top i den kreds, fra den kan
man se Petreokuppelen. Til den anden side tabte
sig også sig i fjerne og fjerne blåt, for at glæde
sig, da man kendte de ikke på vedvarende netten.
Den middag vil havde fiskerne og den herlige
fiskebryd, af en del af de fangte fisk, som kom
helt i gryden, så vi fik sin, og så var der også
brødstumper, Cig. pomidors og andet godt i bogen.
Enden måtte det kom et gelbes (der var mættet
af gæder, krog og for gæder at drikke af) den og bad
om brød, jeg gav det med hænder og lod det
til det af os på mest sked og derfor på forat den
bestod af et indslag af stene og hvad ved jeg og et
overlag af en dag, men så blev det brydet rodt. Inden
den kom den ind, så for at kunne give det til de
for at kunne phoske til de af den. Men

Carla delintens var 4 hundrede bry. 1856.
5. Aug. 1856
Hjerte Omtale!
Tak for det kjærlige brev og din anmodning
for den sandt at hjælpe mig lige så
hurtigt som jeg kommer i selet. Alt
Du har været så sød, for mig end at høre,
men jeg stoler på at du nu er hel rask.
Hvad rignokallet angår, så måtte jeg jo
skrive Nannys sammen med mig, da
hun såvel som jeg trængte til at få pengene
nået her, eftersom vi begge havde kommet
komme, og der ingen bank er. At du betalte
hendes rejse frem og tilbage, havde jeg fulst
vel forstået, ja så vel, så jeg endog troede
du betalte hendes ophold her. Det samme
havde hun forstået, det vil sige, for end
hun kom her ned, havde hun ikke tænkt
opholdet en tænke, men hun tog de trok,
da vi talte om alle mine udgifter, at du
betalte alt, og gentog det, da spørgsmålet
om hendes løst og løst kom på bane.
Alt dette siger jeg kun, for at vi kan være
ganske klare på forholdet videre

Indel. Jeg er så glad ved at Fortken
Bach er kommen, og takker Dig alle
dage så meget, for Du sendte hendes
og så er jeg vis på, at selv om det kommer
til at tænke lidt for os, på grund af alle
denne litterale, vil vi med Guds hjælp
komme godt nok igennem det. Det er
mest helt sundt at mærke, at selv om vi
sikker beder i det, end de fleste kendtme
i dette år, vi så dog selv også går på
en ikke alletiden lige mækelig vej. Denne
kilde som som det her dog sig om, gør
jo skaden herken fra eller til, og jeg er
alltid glad, når jeg høre fortæ, at du
lygner, jeg ikke bruger for mange penge.
Selv om jeg min villetur her fra, så bliver
Nanny skuden til meget store indtægt end
udgift, da det er hendes og din skyld, jeg
har kunnet male, og det skal siges og igen
have tak for. Den 7de. Nu, jeg sætter
mig til at fortsætte dette brev, faldt det
mig ind, hvad jeg nu så selvsagt troer at

det er kun en Gudsvelsigelse over os, at
sungen er bleven meget slunken, det er
så vidtløftigt beder at begynde at holde hus
med den fornemmelse, at vi er småfolk;
når vi ellers hver dag går og ser på alle de
dyrtlige brudegaver, klaver og det alt sammen,
hvor vi blot blikke os ind, at vi kunde løse
flot, og så var det dog kække, om det
vidtuden skulde blive nødvendigt at gøre
af, nej, det er meget bedre at udvise sig
med tuden, om vi får lykke til det.
Men nu skal du have et par ord om min
højgæst med de adskillige forleden. Om mor
gennem kl. 6 stod vi til hest, forrest ved den
Drejs så jeg så en præst på et øde, der
den studea som ikke er nogen forrest og
ikke har fra byen, dog til det den Filipso.
Fra den højst hest, var højgæst meget
stille at se med ad. Spøgte jeg, men på den
højst hest kommer man rigtig nok lettere op
ad den, end på sine egne lille skinnelæder.
Da vi nåede op til den nedtoges vi af

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 54

Spring
Jorden
Gæste
Hjælp
Hjælp
Hjælp
Hjælp
Hjælp
Hjælp